Oorspronkelijke Titel:	Uhuvvet Risalesi
Uitgever:	Berât
	Hendrick Croesinckstraat 3b
	3074 PB Rotterdam
	www.saidnursi.nl
	info@saidnursi.nl

1'ste druk

Uit de Reeks van de Risale-i Nur

أُخُوَّتْ رِسَالَهسِى

De Uiteenzetting over Broederschap

Auteur

Bediuzzaman Said Nursî

Voorwoord

Dit is een poging tot het vertalen van “De Tweeëntwintigste Brief” uit de reeks van de Risale-i Nur. Wij hebben ons best gedaan om ons zoveel mogelijk te houden aan de stijl die gebruikt wordt in het originele exemplaar. Als er onduidelijkheden in staan vermeld, dan ligt het aan de gebreken van de vertalers. Het kan zijn dat sommige gedeeltes onbegrijpelijk zijn, maar naarmate het gelezen wordt, bestaat er een mogelijkheid dat de boodschap, met de wil van ALLAH, duidelijk wordt.

Dit boek is vertaald door een non-profit organisatie, daarom vragen wij de lezers om smeekbeden te verrichten voor de vertalers en de leden van de organisatie, opdat wij betere en meerdere vertalingen kunnen leveren.

Moge ALLAH dit boek vele diensten laten verlenen en de vertalers, de broeders die een bijdrage hebben geleverd aan de vertaling, de lezers, de Nur studenten, en de volgelingen van Mohammed (v.z.m.h) vergeven en zegenen.

Moge onze meester Mohammed (v.z.m.h) zoveel vrede en zegeningen ontvangen als het aantal letters van dit boek, als het aantal sterren in de hemelen en als het aantal atomen in het bestaan. Amien, amien, amien.

De vertalers

De Tweeëntwintigste Brief

بِاسْمِهِ [1] وَ اِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ [2]

Deze brief bestaat uit twee delen. Het eerste gedeelte nodigt de gelovigen uit tot broederschap en liefde.

Het eerste gedeelte

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ [3]

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوابَيْنَ اَخَوَيْكُمْ [4]

اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَا وَةٌ كَاَنَّهُ وَلِىٌّ حَمِيمٌ [5]

---

[1] In Zijn naam.

[2] "Niets is er of het prijst ALLAH met lof." - Soerah Isra, 17:44.

[3] "In de naam van ALLAH, de Barmhartige, de Genadevolle."

[4] "Gelovigen zijn slechts elkaars broeders, versterk daarom de band tussen jullie broeders." - Soerah Hoedjarat 49:10.

[5] "Beantwoord het slechte met het goede op de mooiste wijze en wie weet zul je zien dat degene waarmee jij vijandig was, opeens je boezemvriend geworden is." - Soerah Foessilet, 41:34.

وَالْكَا ظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَا فِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ [1]

Partijdigheid, koppigheid en jaloezie onder de gelovigen geven aanleiding tot hypocrisie, verdeeldheid, haat en vijandschap. Realistisch, wijselijk, [2] Islamitisch, persoonlijk, sociaal en spiritueel bekeken zijn deze lelijk en onacceptabel, schadelijk en onrechtvaardig en zijn deze tevens een gif voor de maatschappij. Uit de vele punten van dit feit gaan we zes voorbeelden beschrijven.

Het eerste voorbeeld:

Realistisch bekeken is het onrechtvaardig. O onredelijke man die haat en vijandschap koestert jegens een gelovige! Als jij je op een schip of in een huis bevindt met negen onschuldigen en één misdadiger, dan zul je beseffen hoe onrechtvaardig iemand is die dat schip tot zinken

[1] "Degenen die hun woede beheersen en tekortkomingen van mensen vergeven – ALLAH houdt van de weldoeners." - Soerah Al-i Imraan, 3:134.
[2] Binnen Islam bevindt zich de grootste menselijkheid.

probeert te brengen of dat huis probeert te verbranden. Je zult zijn verdorvenheid dusdanig uitschreeuwen, dat de hemelen het zullen vernemen. Al zijn er één onschuldig en negen misdadig, dan nog kan het schip met geen enkel rechtvaardige wet tot zinken gebracht worden.

Het is net zo een genadeloze en onmenselijke ongerechtigheid wanneer jij, terwijl er zich in het door ALLAH gevormde huis en schip, welke het lichaam zijn van een gelovige, niet negen maar misschien wel twintig onschuldige eigenschappen bevinden zoals geloof, Islam en buurschap, door haat en vijandschap te koesteren, deel neemt aan het figuurlijk afbreken en verbranden, vernietigen en laten zinken van dat spirituele huis, of wenst dat dit gebeurt, vanwege één nare eigenschap die schadelijk is voor jou en jou niet bevalt.

Het tweede voorbeeld:

Ook wijselijk gezien is dit onrechtvaardig. Zoals bekend zijn vijandschap en liefde, net als licht en duisternis, contrastief. Beiden kunnen nooit in hun ware aard verenigd worden.

Als liefde het hart domineert vanwege oprechte redenen, dan wordt ware vijandschap schijn en slaat om in mededogen.Voorwaar, een gelovige houdt van zijn broeder en hoort ook van hem te houden; jegens zijn kwaadheden koestert hij echter slechts mededogen. Niet opdringerig, maar welwillend werkt hij aan zijn verbetering. Daarom beveelt de Hadith[1]: "Een gelovige zal niet langer dan drie dagen pruilen en het contact verbreken met een gelovige."

Wanneer redenen tot vijandschap domineren en vijandschap zich op een pure wijze in een hart bevindt,

---

[1] Een overlevering van de profeet Mohammed (v.z.m.h).

dan wordt oprechte liefde schijn. Zij neemt dan een vorm aan van huichelarij en vleierij.

O onredelijke man! Zie nu hoe onrechtvaardig het is om haat en vijandschap te koesteren jegens jouw gelovige broeder. Je zou een lelijke dwaasheid begaan wanneer jij zou zeggen dat kleine nutteloze stenen waardevoller dan de Kaba en groter dan het Oehoed gebergte zijn. Als jij een verstand hebt, begrijp jij ook dat het net zo onredelijk, dwaas en immens onrechtvaardig is wanneer jij, boven geloof en Islam, de voorkeur geeft aan een aantal tekortkomingen van een gelovige die aanleiding geven tot vijandschap en dienen als nutteloze stenen, terwijl vele Islamitische eigenschappen liefde en eenheid vereisen, zoals het geloof dat de waarde heeft van de Kaba, en de Islam die de grootte heeft van het Oehoed gebergte.

Voorwaar, eenheid in geloof vereist eenheid met de harten en eenheid in religie vereist sociale solidariteit. Je kunt niet ontkennen dat jij een hechte band voelt jegens

een man die zich in hetzelfde regiment als jij bevindt en omdat jullie onder het bevel zijn van één commandant, zul jij met hem een vriendschappelijke band vormen. Ook door het verblijf in hetzelfde land voel je een broederlijke verbondenheid. Echter staat het aantal gemeenschappelijke doeleinden, bindingen en redenen tot broederschap, gelijk aan de hoeveelheid licht, kennis, en het aantal schone namen van ALLAH die jou getoond en onderwezen worden door het geloof.

Bijvoorbeeld, jullie beider Schepper is één, jullie Heerser is één, jullie Aanbedene is één, jullie Voorziener is één, één – één, tot de duizend is het één, één.

Ook is jullie Boodschapper (v.z.m.h) één, jullie geloof is één, jullie gebedsrichting is één – één, één tot de honderd is het één, één.

Daarnaast is jullie gemeente één, jullie staat is één, jullie land is één – één, één tot de tien is het één, één.

Terwijl zoveel enen, eenheid en eendracht, cohesie en unanimiteit, liefde en broederschap vergen en er figuurlijke kettingen aanwezig zijn die de aarde met de planeten verbinden, kun je beseffen, als jouw hart niet gestorven en verstand niet gedoofd is, hoe respectloos het is jegens die band van eenheid, hoe kleinerend het is jegens de redenen tot liefde, en hoe schadelijk en onrechtvaardig het is jegens de gemeenschappelijke broederschap, wanneer ware vijandschap en haat alsnog gekoesterd worden jegens een gelovige, door voorkeur te geven aan zaken die zo onbelangrijk en vergankelijk zijn als spinnenwebben, die redenen zijn tot verdeeldheid en hypocrisie, haat en vijandschap.

Het derde voorbeeld:

Het is grenzeloos onrechtvaardig om alle onschuldige eigenschappen te bestraffen vanwege één nare eigenschap, wat gelijk staat aan haat en vijandschap koesteren jegens een gelovige volgens het geheim binnen

[1] وَلاَ تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَاُخْرٰى waarin absolute rechtvaardigheid wordt beschreven; bondig verduidelijkt [2] اِنَّ الاْنْسَانَ لَظَلُومٌ jou dat jij een bijzonder grote onrechtvaardigheid begaat wanneer jij wegens een slechte eigenschap van een gelovige, ergerend en pruilend jouw vijandschap jegens zijn familie uit. Op wat voor wijze kun jij jouw daad nog rechtvaardigen en "ik heb er recht op" zeggen terwijl waarheid, Sharia en Islamitische wijsheid jou hieraan herinneren?

Realistisch gezien zijn wandaden, die redenen geven tot vijandschap en onrechtvaardigheid, verdorven en mat zoals aarde; anderen horen er niet mee besmet en beschenen te worden. Het zit anders wanneer iemand door een ander onderwezen wordt en onrecht pleegt. Deugdelijkheden, welke redenen zijn tot liefde, zijn stralend zoals liefde; overdragen en weerspiegelen zijn hun taken. Hierdoor heeft de uitspraak "De vriend van

---

[1] "Geen enkele zondaar belast zichzelf met de zonden van een ander." - Soerah En'am, 6:164.

[2] "De mensen zijn daadwerkelijk onrechtvaardig." - Soerah Ibrahiem, 14:34.

een vriend, is een vriend" een plaats gekregen in het lijstje van beroemde (Turkse) gezegdes. Vandaar ook dat de uitspraak "Uit eerbied voor één oog, worden vele ogen geliefd" algemeen wordt gebruikt.

Zie nu o onredelijke man! Aangezien het feitelijk bekeken zo is, ben je in staat te beseffen hoe onrealistisch het is om vijandschap te koesteren jegens een sympathieke, onschuldige broeder en de naasten van een man die jij niet lief hebt, als jij reëel bent.

Het vierde voorbeeld:

Ook vanuit het persoonlijke leven gezien is het onrechtvaardig. Luister naar een aantal principes die de basis zijn van dit vierde voorbeeld:

Het eerste principe: wanneer jij jouw weg en beschouwing als werkelijkheid ziet, heb jij het recht om: "mijn weg is waarheid" of "mijn weg is nog beter" te zeggen. Echter heb jij niet het recht om: "slechts mijn weg is waarheid" te zeggen. Volgens het geheim:

وَ عَيْنُ الرِّضَا عَنْ كُلِّ عَيْبٍ كَلِيلَةٌ ۞ وَلٰكِنَّ عَيْنَ السُّخْطِ تُبْدِى الْمَسَاوِيَا [1] kunnen jouw onredelijke blik en kortzichtige denkwijze geen rechter zijn en de weg van een ander ongeldig verklaren.

Het tweede principe: Jouw plicht is dat hetgeen jij zegt, altijd waar is. Echter heb jij het recht niet om elke waarheid te vertellen. Al wat jij zegt hoort waar te zijn; maar al wat waar is vertellen, is niet juist; want advies kan soms verkeerd aankomen bij een persoon die geen oprechte intentie zoals jij kent, waardoor het een averechts effect heeft.

Het derde principe: Als je vijandigheid wil koesteren, wees dan vijandig jegens de vijandschap in jouw hart en werk voor haar ontruiming. En wees vijandig jegens jouw ego en lusten die jou het meest schaden en ploeter voor hun herstel. Wees niet vijandig jegens gelovigen omwille van dat kwaadaardige ego van jou. Er zijn veel

[1] "Een oog van genoegen is blind jegens tekortkomingen. Een kwaad oog daarentegen zoekt naar deficiënties."

ongelovigen en heidenen; als jij vijandelijk wil zijn, wees vijandig jegens hen. Voorwaar, zoals een liefderijke eigenschap liefde waard is, zo ook is een vijandige eigenschap zelf boven alles vijandschap het meest waard. Als jij jouw vijand wil overwinnen, beantwoord verwerpelijkheid dan met deugdelijkheid, want wanneer jij ondeugdelijk reageert, neemt vijandschap toe. Zelfs als hij ogenschijnlijk verliest, ontwikkelt hij haat in zijn hart en zet hij zijn vijandschap voort. Wanneer jij deugdzaam reageert, zal hij spijt hebben en bevriend met jou raken.

Volgens het oordeel: اِذَآ اَنْتَ اَكْرَمْتَ الْكَرِيمَ مَلَكْتَهُ ۞ وَاِنْ اَنْتَ اَكْرَمْتَ اللَّئِيمَ تَمَرَّدَا [1] is nobelheid het kenmerk van een gelovige. Door jouw nobelheid zal hij zich aan jou onderwerpen. Al oogt hij onnobel, gezien zijn geloof is hij nobel. Voorwaar, het komt regelmatig voor dat een slechte persoon goed wordt door "jij bent goed, jij bent goed" te zeggen en een goede persoon slecht wordt door

[1] Behandel een nobele persoon nobel, hij zal met jou zijn en behandel een slechte persoon nobel, hij zal verergeren.

“jij bent slecht, jij bent slecht” te zeggen. Geef daarom gehoor aan de heilige principes van de Qur’an waarin geluk en vrede zich bevinden:

وَاِذَا مَرُّوا بِالَّلغْوِ مَرُّوا كِرَامًا [1] وَاِنْ تَعْفُوا وَ تَصْفَحُوا وَ تَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌرَحِيمٌ [2]

Het vierde principe: Mensen vol haat en vijandschap doen én hun eigen ziel, én hun broeder in geloof, én Goddelijke barmhartigheid onrecht aan, want door haat en vijandschap laat hij zijn ziel in een pijnlijke marteling verkeren. De kwelling die hij voelt wanneer zijn vijand zegeningen ontvangt en het verdriet dat voortkomt uit angst voor hem, laten zijn ziel lijden. Op deze wijze doet hij zijn ziel onrecht aan. Als vijandigheid voortkomt uit jaloezie, dan is het een totale kwelling, want jaloezie verbrijzelt en brandt de afgunstige van binnen. Het

[1] “Wanneer zij geconfronteerd worden met beledigingen, passeren zij hen op een eervolle wijze.” - Soerah Foerqan, 25:72.

[2] “Wanneer jullie hun fouten negeren en hen vergeven, voorzeker ALLAH is ook Vergevensgezind en Genadevol.” - Soerah Teaboen, 64:14.

schaadt degene waartegen jaloezie wordt gekoesterd zeer beperkt of totaal niet.

De genezing voor jaloezie: laat de afgunstige nadenken over de afloop van de zaken waar hij jaloers op is, opdat hij inziet dat de wereldse praal, macht, status en rijkdom van zijn tegenstander, tijdelijk en vergankelijk zijn. Zij baten weinig en kosten veel moeite. Als het eigenschappen zijn met betrekking tot het hiernamaals, kan het in geen geval jaloezie zijn. Als hij zelfs daar afgunstig tegen doet, dan is hij óf zelf een huichelaar en wil zijn zegeningen hier op aarde verbrassen, óf hij denkt dat degene waartegen hij afgunst koestert, schijnheilig is en pleegt hierdoor onrecht.

Ook door tevreden te zijn om narigheden en bedroefd te raken om zegeningen die zijn tegenstander toekomen, pruilt hij jegens de goedheden die verkregen worden van het lot en Goddelijke barmhartigheid; hij bekritiseert het lot en heeft bezwaar tegen barmhartigheid. Wie het lot bekritiseert, stoot zijn hoofd tegen een aambeeld en

breekt het. Degene die bezwaar heeft tegen barmhartigheid, wordt onthouden van barmhartigheid.

Wat voor ratio zou een jaar lang hatelijk en vijandig gedrag om iets wat geen dag vijandschap waard is, accepteren? In welk onbedorven geweten past dit? Jij kunt jouw gelovige broeder niet schuldig verklaren door alles volledig aan hem toe te schrijven wanneer schade jou treft wegens hem, want:

Als eerst, het lot heeft er bij voorbaat een aandeel in. Dat aandeel hoor je er uit te halen en tevreden te reageren op het lot en vonnis.

Als tweede, door ook het aandeel van de duivel en het ego te scheiden, hoor je geen vijandschap, maar mededogen te koesteren en te wachten op zijn berouw, omdat hij is overwonnen door zijn ego.

Als derde, kijk ook naar de tekortkomingen van jouw eigen ego die je niet ziet of wil zien en geef ze ook een

aandeel. Als je tenslotte op een meest vredige en vlotte wijze je vijandigheid overwint door nobel en vergevend te handelen jegens het kleine overgebleven aandeel, zal je worden gered van ongerechtigheid en verval. Anders zul je zoals een dronken en krankzinnige Joodse juwelier die een diamantenprijs betaalt voor glazen en brokken ijs, met hevige hebzucht en eindeloze haat, constant vijandig reageren omwille van tijdelijke, vergankelijke, waardeloze aardse zaken die geen vijf cent waard zijn, alsof je er eeuwig mee samen zult zijn op de wereld. Dit is bondig gezegd een immense ongerechtigheid of een dronkenschap; het is min of meer dwaasheid.

Heb jij jouw eigen persoon lief, maak dan geen weg vrij voor vijandschap en wraaklust die zo schadelijk zijn als voorheen beschreven voor het persoonlijke leven, opdat het jouw hart niet betreedt. Als het een plaats heeft in jouw hart, geef er dan geen gehoor aan. Kijk, luister naar de waarheidsgetrouwe Hafizi-Shirazi:

دُنْيَا نَه مَتَاعِيسْتِي كِه اَرْزَدْ بَنِزَاعِي

Oftewel, “De wereld is niet zo waardevol dat zij ruzie waard is”, want zij is tijdelijk en vergankelijk en heeft dus geen waarde. Als de enorme wereld zo is, kun je begrijpen hoe waardeloos de kleine aardse zaken zijn.

اَسَايِشْ دُوكِيتِي تَفْسِيرْ اِينْ دُو حَرْفَسْتْ

بَا دُوسْتَانْ مُرُوَّتْ بَا دُشْمَنَانْ مُدَارَا

Oftewel, “Twee principes beschrijven en bezorgen rust en vrede in beide werelden: welwillende omgang met je vrienden en vredelievende omgang met je vijanden.”

Als jij zegt: “Ik heb het niet in de hand; vijandschap zit in mijn aard. Wat mij is aangedaan, kan ik niet negeren.”

Dan zeggen wij: wanneer er geen sporen worden getoond van een slecht karakter en schadelijke eigenschap, er niet wordt gehandeld naar roddels en hun beïnvloedingen, en eigen tekortkomingen worden

ingezien, dan brengt zij geen schade toe. Aangezien jij het niet in de hand hebt en er niet van af kunt zien, dienen jouw schuldbesef en bewustzijn van jouw ongegronde vijandschap als een mentaal berouw, een geheime biecht, en een persoonlijke smeekbede, en redden jou van haar kwaad. Zonder meer hebben wij dit onderwerp in deze brief geschreven, opdat deze spirituele smeekbede wordt gegrondvest; Omschrijf ongerechtigheid niet als rechtvaardigheid; profileer je rechtvaardige vijand niet als de onrechtvaardige.

Een opmerkelijke gebeurtenis: eens zag ik het resultaat van een kwaadgezinde partijdigheid als volgt: een gelovige geleerde kleineerde een oprechte geleerde wiens politieke standpunten botsten met de zijne dusdanig, dat hij hem haast belastte met ongeloof en prees een huichelaar die zijn meningen deelde op een eerbiedige wijze. Zie hier, door deze kwade resultaten van de politiek huiverde ik en zei:

[1] أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالسِّيَاسَةِ . Sindsdien heb ik afstand genomen van het politieke leven.

Het vijfde voorbeeld:

Dit voorbeeld verkondigt dat koppigheid en partijdigheid zeer schadelijk zijn voor het sociale leven.

Als er wordt gesteld: "In een Hadith is overgeleverd: [2] اِخْتِلاَفُ أُمَّتِى رَحْمَةٌ terwijl onenigheid, partijdigheid vereist.

"Ook redt de aandoening van partijdigheid het onderdrukte volk van de oppressie van tirannen, want als de leiders van een stad of een dorp een unanimiteit vormen, kunnen ze onschuldige burgers verpletteren. Als er partijdigheid is, kan een onschuldige zich redden door te steunen op een partij."

---

[1] Ik zoek toevlucht bij ALLAH voor de duivel en de politiek.
[2] "Onenigheid onder mijn volgelingen is een barmhartigheid."

"Ook komt de volledige waarheid naar voren wanneer botsende meningen en verschillende interpretaties met elkaar worden geconfronteerd."

Antwoord:

Reactie op de eerste stelling: Met de onenigheid in die overlevering wordt een gunstige onenigheid bedoeld. Oftewel, ieder werkt voor herstel en verspreiding van zijn eigen weg. Er wordt niet gewerkt aan afbraak en opheffing, maar vordering en vervolmaking van andermans weg. Echter is ongunstige onenigheid – wat inhoudt dat er kwaadgezind en vijandig gewerkt wordt aan elkaars afbraak – gezien de overlevering, verworpen. Want zij die met elkaar ruziën, kunnen niet gunstig functioneren.

Reactie op de tweede stelling: Als er partijdigheid omwille van rechtvaardigheid plaatsvindt, kan het steun zijn voor de rechtvaardigen. Echter zijn de egoïstische en kwaadgezinde partijdigheden zoals de hedendaagse,

support voor de onrechtvaardigen; zij vormen een steunpunt voor hen. Want wanneer de duivel bij een man met kwaadgezinde partijdigheid komt en zijn support toont door zijn opvatting te ondersteunen, zou die man de duivel barmhartigheid toewensen. Als er een engel van een man zich zou aansluiten bij de tegenpartij, zou hij dusdanig onrechtvaardig zijn, hij zou hem wel – God verhoede – onheil kunnen toewensen.

Reactie op de derde stelling: Wanneer er onenigheid is omwille van rechtvaardigheid of waarheid, dan is er onenigheid om de redenen die tot de overeenstemmende hoofdzaak en doel leiden. Door alle punten in een waarheid te exposeren, worden rechtvaardigheid en waarheid gediend. Botsing tussen onenigheden omwille van partijdigheid, kwaadgezindheid, baatzuchtigheid en faraonische zelfzucht, straalt geen glans van waarheid uit, maar brengt een vuur van oproer. Terwijl unanimiteit het doel hoort te zijn, is er tussen de ideeën van zulke mensen geen overeenstemming te vinden op aarde.

Omdat het niet omwille van rechtvaardigheid is, wordt er extreem overdreven en ontstaan er redenen tot verdeeldheid, zonder mogelijkheden tot eendracht. De hedendaagse wereldse toestand is hier getuige van.

Tot slot: Als de verheven principes: اَلْحُبُّ لِلّٰهِ[1] ۞ وَالْبُغْضُ فِى اللّٰهِ[2] ۞ وَالْحُكْمُ لِلّٰهِ[3] niet als beweegredenen worden toegepast, nemen hypocrisie en verdeeldheid plaats. Voorwaar, als hij geen: وَالْبُغْضُ فِى اللّٰهِ ۞ وَالْحُكْمُ لِلّٰهِ zegt en die principes niet onder ogen ziet, zal hij onrechtvaardig handelen terwijl hij rechtvaardig wil zijn.

Een gedenkwaardige gebeurtenis: Imami Ali, moge ALLAH tevreden over hem zijn, smeet eens een heiden op de grond. Op het moment dat hij zijn zwaard trok om hem te doden, spuugde die heiden op hem. Hij liet die heiden gaan en doodde hem niet. Die heiden vroeg: "Waarom heb je mij niet gedood?" Hij antwoordde: "Ik

---

[1] "Lief hebben omwille van ALLAH."
[2] "Afwenden omwille van ALLAH."
[3] "Het oordeel behoort ALLAH toe."

zou jou doden omwille van ALLAH, maar jij spuugde op mij; woede kwam tot mij. Omdat mijn ego zich mengde in mijn intentie werd mijn oprechtheid geschaad, daarom heb ik jou niet gedood." Waarop die heiden tegen hem zei: "Ik spuugde op jou zodat jouw woede mij een snelle dood zou schenken. Aangezien jullie religie zo zuiver en puur is, is die religie waarheid."

Een andere opmerkelijke gebeurtenis: eens werd een rechter ontslagen door zijn rechtvaardige taakgever, omdat hij tekenen van woede toonde op het moment dat hij de hand van een dief er afsneed. Want als hij omwille van de Sharia, volgens de wetten van ALLAH, zou snijden, zou hij mededogen met hem hebben. Hij zou zonder woede in zijn hart, maar ook zonder mededogen, hebben gesneden. Dus, omdat hij een aandeel aan zijn ego gaf bij dat oordeel, handelde hij onrechtvaardig.

Een droevige sociale toestand en een ernstige maatschappelijke ziekte die het hart van de Islam doet huilen: het principe "De interne vijandschap vergeten en

verlaten tijdens de verschijning en bestorming van buitenstaande vijanden", wat een sociale aangelegenheid is, werd zelfs door de meest barbaarse stammen gewaardeerd en gepraktiseerd. Wat mankeert degenen die pretenderen de Islam te dienen dan, dat zij, terwijl talloze vijanden zich achter hen bevinden met een aanvalsklare positie, onderlinge kleinigheden niet kunnen vergeten en zodoende een basis gereedmaken voor de vijand? Deze toestand is een verval, een wreedheid, een verraad jegens het Islamitisch maatschappelijke leven.

Een gedenkwaardig verhaal: in de stammen van Hasenan bevonden zich twee stammen die vijandig waren jegens elkaar. Wanneer zij geconfronteerd werden met buitenstaande stammen zoals Sipkan en Hayderan, vergaten die twee vijandige stammen hun oude vijandschap, kwamen schouder aan schouder en haalden hun interne vijandschap niet in hun hoofd tot ze die buitenstaande stammen hadden verdreven, terwijl zij

misschien meer dan vijftig man van elkaar hadden gedood.

Zie nu o gelovigen! Weten jullie hoeveel vijanden, in de vorm van stammen, een aanvalspositie tegen de gelovigen hebben aangenomen? Zoals in elkaar doorlopende kringen zijn er meer dan honderd kringen. Siert het de gelovigen om op wat voor wijze dan ook, hun aanval te vereenvoudigen door kwaadgezinde partijdigheid en vijandige koppigheid, wat gelijk staat aan deuren voor hen openen om heilige Islamitische gronden te betreden, terwijl wij genoodzaakt zijn om hen allen te weerstaan door hand in hand een verdedigingspositie aan te nemen? Er zijn misschien zeventig soorten vijanden binnen die vijandige kringen die achtereenvolgend jullie met woede en hebzucht aanstaren; van mensen van dwaling en atheïsme, tot de wereld van ongelovigen, tot de aardse angsten en rampen, allen hebben achtereenvolgend een schadelijke positie tegen jullie aangenomen. Jouw machtige wapen, schild en fort

jegens dit alles is Islamitische broederschap. Besef hoe gewetenloos en onislamitisch het is om dit fort van Islam te doen schudden wegens kleine vijandigheden en smoesjes, en kom tot bezinning.

In een Hadith [1] is het volgende tot ons gekomen: "Wanneer de extreem kwade personen zoals Soefyan en de Dedjal aan het hoofd van de huichelaars en heidenen komen vlak voor de dag des oordeels, profiteren zij van de hebzucht en verdeeldheid binnen de Islam en de mensen. Met weinig macht verwoesten zij mensenlevens en houden de immense Islamitische wereld onder gevangenschap."

O gelovigen! Als jullie niet schandelijk in gevangenschap willen vervallen, kom dan tot bezinning. Betreed het heilige fort [2] اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ en vind steun tegen de tirannen die profiteren van jullie onenigheid. Anders

[1] Een overlevering van de profeet Mohammed (v.z.m.h).
[2] "Gelovigen zijn slechts elkaars broeders." - Soerah Hoedjarat 49:10.

kunnen jullie, jullie levens behoeden, noch jullie rechten verdedigen.

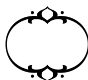
Zoals bekend kunnen twee krijgers tijdens een strijd met elkaar beide overwonnen worden door een kind. Als twee bergen op een weegschaal elkaar in balans houden, kan een kleine steen met ze spelen door hun evenwicht te verstoren; hij kan de ene omhoog en de andere omlaag halen. Zie nu, o gelovigen! Wegens overdreven hebzucht en vijandige partijdigheid verliezen jullie volledig jullie macht; met weinig moeite kunnen jullie verpletterd worden. Als jullie betrokken zijn met jullie sociale leven, maak dan het verheven principe: اَلْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا[1] jullie levensprincipe en wordt gered van wereldse vernederingen en kwellingen in het hiernamaals.

[1] "De band tussen gelovigen is als de steun die ervoor zorgt een gebouw staande te houden."

Het zesde voorbeeld:

Het spirituele leven en de gezonde wijze van aanbidding worden aangetast door vijandigheid en koppigheid; want oprechtheid, welke reden tot redding en middel tot verlossing is, verdwijnt. Een partijdige eigenzinnige wil boven zijn tegenstander uitsteken in het verrichten van vrome daden; hierdoor is hij niet erg succesvol in het verrichten van daden puur omwille van ALLAH. Ook met zijn oordeel en omgang geeft hij de voorkeur aan zijn medestander en kan niet rechtvaardig zijn. Voorwaar, oprechtheid en rechtvaardigheid, wat de fundamenten zijn van vrome handelingen en daden, verdwijnen door hatelijkheid en vijandschap.

Dit zesde voorbeeld is erg lang, maar omdat dit onderwerp te zwaar is, houden wij het kort.

Het tweede gedeelte

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ [1]

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ [2]

وَكَاَيِّنْ مِنْ دَّابَّةٍ لاَ تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ [3]

O gelovigen! Voorheen heb je begrepen hoe schadelijk vijandschap is. Besef ook dat hebzucht net zo een ernstige en schadelijke ziekte is als vijandschap voor het Islamitische leven.

Hebzucht is een reden tot verlies, een ziekte en een verval; zij brengt gebrekkigheid en ellende. Voorwaar, het verval en ellende van het Joodse volk dat de wereld

[1] "In de naam van ALLAH, de Barmhartige, de Genadevolle."
[2] "Zonder twijfel is slechts Hij Die voorziet, de Almachtige, de Permanente: ALLAH" - Soerah Zariyat, 51:58.
[3] "En hoeveel dieren zijn er die hun eigen onderhoud niet meedragen? ALLAH onderhoudt hen en u en Hij is de Alhorende, de Alwetende" - Soerah Ankeboet, 29:60.

met meer hebzucht dan elk volk bestormt, is een absoluut bewijs van dit oordeel.

Waarlijk, van de grootste kring tot aan het meest simpele schepsel binnen de wereld van de levenden, overal toont hebzucht haar nadelige werking. Het wensen van onderhoud met overgave (aan God) is daarentegen een reden tot rust en toont overal zijn positieve werking. Bijvoorbeeld, doordat de vruchtgevende bomen en planten onder de levenden die behoeftig zijn aan onderhoud, met volle overgave en tevredenheid op hun plek blijven staan zonder hebzucht te tonen, haast hun levensonderhoud zich naar hun toe. Ze verzorgen heel wat meer nageslacht dan dieren. Dieren daarentegen verkrijgen met veel inspanning beperkt onderhoud, omdat ze met hebzucht achter hun onderhoud aan rennen.

Het zwakke en arme nageslacht binnen het dierenrijk dat met zijn houding zijn overgave uit, verkrijgt zijn verdiende levensonderhoud uit de weelde van de

Barmhartige op een perfecte en fraaie wijze. Beesten die met hebzucht hun onderhoud bestormen, verwerven hun onverdiende en onbehaaglijke onderhoud met veel moeite. Ook dit toont aan dat hebzucht een reden tot onthouding is; overgave en tevredenheid zijn daarentegen redenen tot barmhartigheid.

Onder de mensheid klampt het Joodse volk zich aan de wereld met meer hebzucht en bindt zich met het aardse leven met meer hartstocht dan welk volk ook. De onverdiende rentewinst waarover zij slechts schatbewaarders zijn, verwerven ze met veel moeite en zij baat hen weinig. De vernedering en armoede, moord en bedrog die ze daardoor verkrijgen van alle volken tonen ook aan dat hebzucht de bron is van verval en verlies.

Ook zijn er zoveel voorvallen over het feit dat een hebzuchtige elk moment in verlies vervalt, dat

[1] اَلْحَرِيصُ خَائِبٌ خَاسِرٌ een gezegde is geworden en wereldwijd als waarheid is aanvaard. Aangezien het zo is, mocht jij veel liefde koesteren voor jouw eigendom, verlang dan niet met hebzucht, maar met genoegen naar bezit, opdat jij meer ontvangt.

Tevreden en hebzuchtige mensen lijken op twee personen die de ontvangstruimte van een verheven individu betreden. De ene zegt in zijn hart: "Laat hem mij enkel accepteren; als ik gered word van de kou buiten, is het voldoende voor mij. Al zouden ze mij de laagste zitplaats geven, het is een gunst."

De tweede persoon zegt arrogant in zijn hart, alsof hij ergens recht op heeft en alsof iedereen verplicht is hem eerbiedig te behandelen: "Mij hoort de hoogste zitplaats gegeven te worden." Met die gretigheid komt hij binnen, richt zijn blik op hoge posities en wil deze betreden. De eigenaar van de ontvangstruimte stuurt

[1] "Hebzucht is de reden tot falen en verlies."

hem daarentegen terug en laat hem onderaan zitten. Terwijl hij hem hoort te danken, koestert hij woede in zijn hart in plaats van dank. Hij bekritiseert de huisheer en dankt hem niet. De huisbaas ergert zich hierdoor aan hem.

De eerste man betreedt de ontvangstruimte bescheiden en wil plaats nemen op de laagste zitplaats. Door deze tevredenheid van hem, raakt de eigenaar van de ontvangstruimte vergenoegd waarop hij zegt: "treed toe tot deze hogere zitplaats". En naarmate die man nadert, neemt zijn dankbetuiging toe; zijn tevredenheid stijgt.

Zie nu, de wereld is een ontvangstruimte van de Barmhartige. De aarde is een schenkplaats van Genade. De variaties in onderhoud en zegeningen dienen als verschillende zitplaatsen.

Ook kan iedereen bij de simpelste handelingen het nadelige effect van hebzucht waarnemen.

Bijvoorbeeld wanneer twee bedelaars om iets vragen, voelt iedereen in zijn hart een afkeer jegens de bedelaar die hebzuchtig smeekt en schenkt hem niets, en voelt mededogen jegens de kalme bedelaar en begunstigt hem.

Ook wanneer jij bijvoorbeeld ´s nachts jouw slaap verliest terwijl jij wilt slapen, kun je slaap krijgen door het te negeren. Als jij gretig verlangt naar slaap en blijft peinzen van "ik moet slapen, ik moet slapen", ontglipt jouw slaap jou volledig.

Ook wanneer jij bijvoorbeeld gretig op iemand wacht voor een kritieke uitslag. Door in jezelf "Hij komt niet, hij komt niet" te zeggen, verkwist uiteindelijk gretigheid jouw geduld; je staat op en vertrekt. Een minuut later arriveert die man, echter bezwijkt die kritieke uitslag waar je op wachtte.

Het geheim achter deze gebeurtenissen is het volgende: zoals er voor het ontstaan van brood: een akker, graan, molen en oven vereist zijn, is er ook een doelbewuste

wijsheid achter de ontwikkelingsstappen van een object. Als iemand door hebzucht roekeloos handelt, let hij niet op de figuurlijke treden die leiden naar dat object dat stapsgewijs ontstaat; óf hij springt en valt, óf hij laat een trede leeg en bereikt zijn doel niet.

O broeders die door inkomstbekommeringen versuft en door wereldse hebzucht dronken zijn geworden! Hoe kunnen jullie zonder haram en helal te zeggen, op de weg van hebzucht, allerlei soorten lage streken uithalen en alle middelen aannemen en vele zaken die van belang zijn voor het spirituele leven opgeven, terwijl hebzucht zo schadelijk en ellendig is, en verlaten jullie zelfs een essentiële zuil onder de Islamitische zuilen 'de Zakaat'[1] omwille van hebzucht? De Zakaat is echter voor iedere persoon een reden tot zegeningen en een opheffer van tegenspoeden. Degene die de Zakaat niet afstaat, zal in ieder geval een Zakaatbedrag aan goederen verliezen; óf

[1] Dit is één van de vijf zuilen van de Islam; het geven van aalmoezen.

hij zal het aan nutteloze dingen besteden óf rampen zullen het hem ontnemen.

In een waarheidsgetrouw visioen, tijdens het vijfde jaar van de eerste wereldoorlog, werd mij in een vreemde droom gevraagd:

"Waardoor is deze honger, dit materiële verlies en fysieke foltering tot de moslims gekomen?"

In mijn droom gaf ik als antwoord:

"De Heer der Waarheid wou van ons één tiende[1] van bepaalde en één veertigste [2] van andere bepaalde bezittingen die Hij ons schonk, opdat wij smeekbeden van armen zouden verkrijgen en hun woede en haat zouden stillen. Omwille van onze hebzucht hebben wij gierig gehandeld en niets afgestaan. De Heer der

---

[1] Hiermee wordt één tiende van bezittingen die Hij elk jaar schenkt bedoeld, zoals verse tarwe.

[2] Hier wordt de veertig bedoeld die Hij in het verleden heeft geschonken; jaarlijks behoorde er minstens een veertigste deel van de daaruit verkregen winst, door middel van handel of fokkerij, afgestaan te worden.

Waarheid heeft van de opgelopen Zakaat dertig veertigste en acht tiende afgenomen.

"Ook wou Hij van ons een jaarlijkse inhouding voor één maand die zeventig wijsheden bevat. Wij hadden medelijden met ons ego; een tijdelijke en aangename honger leden wij niet. Als straf liet de Heer der Waarheid ons voor vijf jaar een wijze van vasten onder dwang uitvoeren dat op zeventig manieren pijnigend is.

"Ook wou Hij dat wij één enkel uur van de vierentwintig besteedden aan het uitvoeren van een behaaglijk en verheven, een verlicht en nuttig, Goddelijk bevel. Door lui te handelen, hebben wij geen gebeden en smeekbeden verricht. Dat ene uur hebben wij verloren door het aan de overige uren toe te voegen. Als boetedoening liet de Heer der Waarheid ons min of meer bidden door ons vijf jaar lang scholing en bevelen te laten volgen en te laten draven".[1]

---

[1] Hiermee wordt de eerste wereldoorlog bedoeld. (de vertalers)

Daarna kwam ik tot mezelf, dacht na en besefte dat het visioen een zeer belangrijke werkelijkheid bevat. Zoals bewezen en verkondigd in het Vijfentwintigste Woord betreffende de balans tussen de moderne beschaving en Qur'anische oordelen, bestaat de bron van alle immoraliteit en onstabiliteit binnen het sociale leven uit twee principes:

Het eerste principe: "Wat kan mij het schelen dat een ander sterft van de honger zolang mijn maag gevuld is?"

Het tweede principe: "Jij werkt, ik eet."

Het voortzetten van de rente en het nalaten van de Zakaat houden deze twee principes in stand. De enige genezing voor deze twee maatschappelijke ziektes wordt gevormd door, met als voorwaarde dat de Zakaat als een algemene norm wordt voortgezet, de invoering van de Zakaat en het verbod op de rente.

De Zakaat is een meest essentieel principe voor een gelukkig leven van niet alleen individuen of bepaalde

groeperingen, maar van de gehele mensheid en is een meest belangrijke zuil voor het voortbestaan van het menselijk leven, want binnen de mensheid bevinden zich twee klassen: de rijke en de arme. Hetgeen wat voor mededogen en gunstigheid van rijken jegens armen, en respect en gehoorzaamheid van armen jegens rijken zorgt, is de Zakaat. Anders daalt van boven dwang en onderdrukking neer op de armen; bij de armen ontstaat haat en opstand jegens rijken. De twee klassen bevinden zich hierdoor in een constante mentale strijd en oproer. Uiteindelijk zal het uitlopen tot een strijd in de vorm van een gevecht om arbeid en kapitaal zoals in Rusland.

O mensen van nobelheid en geweten en o mensen van vrijgevigheid en gunstigheid! Als giften niet in naam van Zakaat worden gegeven, zijn er drie nadelen. Soms vergaan ze ook, zonder baat. Omdat jij niet omwille van ALLAH geeft, bezorg jij mentaal een afhankelijkheidsgevoel; een keuzeloze arme houd je onder gevangenschap door schuldgevoelens. Ook word

jij onthouden van zijn aanvaarde smeekbedes. En terwijl jij een distributeur bent die de goederen van de Ware Eigenaar hoort te overhandigen aan Zijn onderdanen, pleeg jij ondankbaarheid jegens Goddelijke giften door jezelf als eigenaar van de goederen te zien.

Wanneer jij in naam van Zakaat afstaat, verkrijg je een zegening omdat je omwille van ALLAH afstaat en toon je dankbaarheid jegens Goddelijke giften. Omdat die behoeftige man niet gedwongen is bij jou te slijmen, wordt zijn trots niet geschaad en zijn smeekbede voor jou aanvaard.

Voorwaar, wat voor waarde heeft een bedrag aan Zakaat, of nog meer, aan donaties, giften of andere manieren van schenkingen, die slechtheden zoals faam en pronkzucht, schuldgevoel en verval teweegbrengen, ten opzichte van het uitvoeren van een verplichting en behalen van zegeningen, oprechtheid en aanvaarde smeekbedes die verkregen worden door volbrenging van die weldaden omwille van Zakaat?

سُبْحَانَكَ لَاعِلْمَ لَنَا اِلَّا مَاعَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ[1]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَ سَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الَّذِى قَالَ: "اَلْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا" وَ قَالَ: "اَلْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَايَفْنٰى" وَ عَلٰى اٰلِهِ وَ صَحْبِهٖ اَجْمَعِينَ اٰمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ اَلْعَا لَمِينَ[2]

[1] "U bent Degene zonder Gebreken. Buiten hetgeen U ons onderwijst, beschikken wij over geen kennis. Waarlijk, U bent de Alwetende, de Alwijze." Soerah Bakarah, 2:32.

[2] O ALLAH, zend vrede en zegeningen over onze meester Mohammed wie zei: "De band tussen gelovigen is als de steun die ervoor zorgt een gebouw staande te houden" en wie zei: "Tevredenheid is een onuitputtelijke schat." en over al zijn familieleden en metgezellen. Geprezen zij ALLAH, Vormer der werelden.

Slot

Betreft roddelen

بِسْمِهِ[1] وَاِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ[2]

Het Vijfde Punt, van de Eerste Lichtstraal, van de Eerste Flits, van het Vijfentwintigste Woord geeft voorbeelden op een denigrerende en behoedende wijze binnen één enkel vers, dat op zes miraculeuze manieren een gevoel van afkeer jegens roddelen bezorgt. Doordat het volledig beschrijft hoe laag roddelen is volgens de Qur'an, is er geen behoefte aan andere voorbeelden. Voorwaar, er bestaat geen verkondiging na die van de Qur'an; daar is ook geen behoefte aan.

Zie hier het vers[3] اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا dat op zes manieren minachting minacht en op zes wijzen

[1] In Zijn naam.
[2] "Niets is er, of het prijst ALLAH met dank." - Soerah Isrâ, 17:44.
[3] "Is er één onder jullie die het eten van zijn overleden broeder's vlees lief heeft?" - Soerah Hoedjoerât, 49:12.

intens behoedt van roddelen. Wanneer dit vers is gericht aan roddelaars, krijgt het inhoudelijk de volgende vorm: zoals bekend, is de [1]*hemze* aan het begin van het vers een vraag in de vorm van "dan". Die vraagvorm vloeit als water in alle woorden van het vers. Elk woord bevat een verborgen oordeel.

Als eerst, met hemze zegt het: Hebben jullie dan geen verstand, waarin vraag en antwoord zijn gevestigd, dat het zoiets akeligs niet beseft?

Als tweede: met het woord يُحِبُّ[2] zegt het: is jullie hart, waarin liefde en haat zijn gevestigd, dan verdorven, dat het de meest hatelijke daad lief heeft?

Als derde: met het woord اَحَدُكُمْ[3] zegt het: wat is er dan gebeurd met jullie beschaving en sociale leven die

---

[1] De Elif "ا" die aan geen andere letter verbonden is en een vragende vorm krijgt wanneer zij aan het begin van een woord voorkomt. (de vertalers)
[2] "lief hebben"
[3] "er één onder jullie"

ontstaan uit de samenleving, dat het zo een daad die jullie leven vergiftigt, accepteren?

Als vierde: met het woord اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ[1] wordt gezegd: wat is er dan gebeurd met jullie menselijkheid, dat jullie als beesten jullie vriend met jullie tanden verscheuren?

Als vijfde: met het woord اَخِيهِ[2] wordt gezegd: hebben jullie dan helemaal geen mededogen jegens jullie medemens, geen band met jullie familie, dat jullie meedogenloos jullie tanden zetten in de persoonlijkheid van een onschuldige die in vele opzichten jullie broeder is? En hebben jullie dan helemaal geen verstand, dat jullie in jullie eigen orgaan met jullie eigen tanden als een bezetene bijten?

Als zesde: met het woord: مَيْتًا[3] wordt gezegd: waar is dan jullie geweten? Is jullie aard dan zo verdorven, dat

---

[1] "eten van het vlees van een overledene"
[2] "jullie broeder"
[3] "overleden (broeder)"

jullie een uitermate misselijkmakende daad verrichten jegens jullie broeder, zoals het eten van zijn vlees, terwijl jullie uiterst eerbiedig horen te handelen jegens hem?

Dus, met de beschrijving van dit vers en de verschillende bewijzen binnen deze woorden, zijn minachten en roddelen verworpen door het verstand, het hart, de menselijke ratio, het geweten, de aard en de gemeenschap. Zie dus hoe dit vers op zes miraculeuze wijzen die zonde verwerpt door op zes wijzen bondig minachting te minachten.

Roddelen is een geniepig wapen dat het vaakst gebruikt wordt door mensen van haat, afgunst en koppigheid. Iemand met eigenwaarde zal zich nooit verlagen tot het gebruik van dit valse wapen. Zoals een beroemde persoon zei:

وَأُكَبِّرُ نَفْسِى عَنْ جَزَاءٍ بِغِيْبَةٍ ۞ فَكُلُّ اِغْتِيَابٍ جَهْدُ مَنْ لاٰ لَهُ جَهْدٌ

Oftewel "Ik houd mijn ziel boven het bestraffen van mijn vijand door gebruik van roddels en zal mij er niet

tot verlagen, want roddel is het wapen van zwakke, gluiperige en schandelijke personen."

Roddelen houdt in dat degene waarover geroddeld wordt, zou treuren en hekelen als hij aanwezig zou zijn en het zou vernemen. Als er waarheid gesproken wordt, is het vanzelfsprekend roddelen. Als er gelogen wordt, dan is het én roddelen, én belasteren; het is dan een lelijke zonde van twee vormen.

Onder een aantal omstandigheden kan er geroddeld worden:

De eerste: er kan geklaagd worden tegen een verantwoordelijke man, zodat hij hem helpt, het kwaad en schuld op hem ontneemt en zijn rechten toekent.

De tweede: een man die samen wil werken met iemand vraagt jou om raad. Jij kunt dan enkel voor zijn bestwil, zonder kwaadgezindheid, om oprecht advies te geven, het volgende zeggen: "Ga niet met hem samenwerken, want het zal ongunstig voor je uitpakken.

De derde: niet met de intentie om iemand te kleineren en zo bekend te maken, maar om iemand te omschrijven en te doen herkennen, kan er bijvoorbeeld gezegd worden: "Die manke en dwaze man is daarheen gegaan."

De vierde: degene waarover geroddeld wordt, is een openlijke zondaar. Hij stoort zich niet aan narigheden, pronkt met zijn zondes, geniet van zijn wandaden en pleegt ze openlijk zonder schaamte.

Zonder kwade intenties, enkel omwille van rechtvaardigheid en gunstigheid, kan er onder deze omstandigheden geroddeld worden. Anders zal roddelen, zoals vuur hout opbrandt en vernietigt, ook jouw zegeningen opbranden en vernietigen.

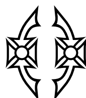
Als er wordt deelgenomen aan een roddel of er wordt met belangstelling naar geluisterd, dan hoort er اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِمَنِ اغْتَبْنَاهُ [1] gezegd te worden en wanneer

[1] "ALLAH, vergeef ons en degene waarover wij geroddeld hebben."

de persoon waarover geroddeld is, wordt aangetroffen, hoort er “vergeef me” gezegd te worden.

اَلْبَاقِى هُوَ الْبَاقِى [1]

Said Nursî

[1] De Al-levende is enkel Hij, De Al-levende.

[Uit de Achtentwintigste Flits]

Dit gedeelte is zeer waardevol

Het Eerste Teken

De Heer der Waarheid heeft vanuit zijn volmaakte vrijgevigheid, barmhartigheid en rechtvaardigheid in weldaden een onmiddellijke beloning en in wandaden een onmiddellijke bestraffing verwerkt. Binnen weldaden heeft Hij een spiritueel genot die de zegeningen van het hiernamaals doen gedenken en in zondes heeft Hij mentale kwellingen die de bestraffing van het hiernamaals doen vernemen, verwerkt.

Bijvoorbeeld, onderlinge liefde is een aangename zegening voor gelovigen. In die zegening is een spiritueel genot, een voldoening en een rust voor het hart verwerkt die de materiële giften van het hiernamaals doen gedenken. Een ieder die zijn hart raadpleegt, zal deze voldoening ervaren.

Bijvoorbeeld, onderlinge haat en vijandschap zijn een zonde voor gelovigen. Aan vrome zielen doet die zonde een foltering van het geweten vernemen die het hart en de geest doen verstikken met kwellingen. Ik zelf heb misschien meer dan honderd maal ervaren dat ik leed aan een dergelijke kwelling wanneer ik vijandschap koesterde jegens een gelovige broeder; zonder twijfel leed ik aan die onmiddellijke bestraffing vanwege mijn vijandschap.

Bijvoorbeeld, eerbied hebben voor eerbiedwaardige personen en mededogen hebben met genadewaardige mensen en hen bijstaan, is een zegening; een weldaad. Binnen deze weldaad die de zegeningen van het hiernamaals doen vernemen, bevindt zich een dusdanig bevredigend genot dat het een eerbied en barmhartigheid voortbrengt waar men zijn leven voor zou geven. Het genot en de beloning die een moeder verkrijgt middels mededogen vanuit barmhartigheid voor haar kind, brengen haar tot het punt waarop ze haar leven opoffert

omwille van die barmhartigheid. Een kip die een leeuw aanvalt om haar kuikens te redden, is een voorbeeld uit het dierenrijk voor deze werkelijkheid. In barmhartigheid en eerbied bevindt zich dus een onmiddellijke beloning; ijverige en vrome mensen vernemen dit, waardoor zij een heldhaftige vorm aannemen.

Ook bevindt zich bijvoorbeeld in hebzucht en verspilling een dusdanige straf, dat geklaag, bekommering, mentale en innerlijke leed welke het voortbrengt, de mens versuffen. Ook bevindt zich in afgunst en jaloezie een onmiddellijke bestraffing die ervoor zorgt dat die afgunst, de afgunstige van binnen opvreet.

Ook bevindt zich in overgave en tevredenheid een dusdanige beloning, dat die behaaglijke en onmiddellijke zegening het leed en de ellende van gebrek en behoefte wist.

Ook bevindt zich bijvoorbeeld in hoogmoed en arrogantie een uitermate zware last die ervoor zorgt dat een hoogmoedige man van iedereen eerbied verlangt. Vanwege het verlangen naar eerbied wordt hij kil behandeld en daardoor constant gekweld. Voorwaar, eerbied hoor je te geven, niet te vragen.

Ook bevindt zich bijvoorbeeld in bescheidenheid en het wegcijferen van egotisme een behaaglijke beloning die jou redt van een zware last en afstotende pronkzucht.

Ook is er op deze wereld een onmiddellijke bestraffing in nare gedachtes en kwade beoordelingen. Volgens het principe [1] "مَنْ دَقَّ دُقَّ", wordt degene die kwade gedachtes koestert zelf slachtoffer van kwade gedachtes. Degenen die de handelingen van een gelovige broeder kwaad beoordelen, zullen in een korte periode aan een kwade beoordeling bloot staan en haar straf ondervinden.

[1] "Beoordeel niet, anders word jij beoordeeld"

Zo zijn er vele voorbeelden. Alle gezegende en kwade karaktereigenschappen horen volgens deze mate afgewogen te worden.

Vanuit de Goddelijke Barmhartigheid hoop ik dat degenen die de mirakelen van de Qur'an hebben geproefd, die in deze tijd worden beschreven door de Risale-i Nur, dit spirituele genot vernemen; ze zullen, met de wil van ALLAH, niet lijden aan een kwaad karakter.

Het Derde Punt

Een duivelse misleiding die het gemeenschappelijke leven van de mensen verstoort, is het volgende: alle weldaden van een gelovige beddekken door één enkele zonde van hem. Gewetenlozen die gehoor geven aan dit duivels bedrog, tonen vijandschap jegens een gelovige.

Wanneer de Heer der Waarheid daarentegen, tijdens de wederopstanding, met absolute rechtvaardigheid, op de Ultieme Weegschaal oordeelt over de daden waar men verantwoordelijk voor wordt gesteld, gebeurt dit op basis van winst of verlies van weldaden ten opzichte van wandaden. Omdat zondigen simpel is en er vele redenen zijn die er naar leiden, kan één weldaad ook vele zondes bedekken. Op deze wereld hoort er dus vanuit het punt van deze Goddelijke rechtvaardigheid gehandeld te worden. Als deugdelijkheden in kwantiteit of kwaliteit de slechtheden van iemand overtreffen, dan verdient

diegene liefde en eerbied. Misschien hoort er omwille van één waardevolle weldaad vergevend gekeken te worden naar zijn vele zondes.

Een mens met zijn onrechtvaardige aard daarentegen vergeet, met influistering van de duivel, vele weldaden van een persoon wegens één zonde, koestert vijandschap jegens zijn gelovige broeder en vervalt in zonden. Zoals de vleugel van een vlieg een berg bedekt en niet toont wanneer die op een oog terecht komt, bedekt ook de mens met kwaadgezindheid middels een zonde zo groot als de vleugel van een vlieg, weldaden die zo groot zijn als een berg, vergeet ze, koestert vijandschap jegens zijn gelovige broeder en wordt een instrument tot wanorde binnen de samenleving.

[Uit de Vrijdagpreek van Shamiye]

Het Vierde Woord

Mijn volledige levenservaring met de samenleving en het resultaat van alle analyses hebben mij het volgende duidelijk gemaakt:

Hetgeen liefde het meest waardig is, is liefde; een eigenschap die vijandigheid het meest waardig is, is vijandigheid. Wat wil zeggen dat liefdevolle en warme eigenschappen die de maatschappij versterken en naar geluk leiden, liefde en genegenheid het meest waardig zijn. Ook zijn haat en vijandschap, welke lelijke en schadelijke eigenschappen zijn die het sociale leven van de mensen verwoesten, boven alles haat en vijandschap het meest waardig; deze horen verstoten te worden door de maatschappij. Omdat deze werkelijkheid in de Tweeëntwintigste Brief van de Risale-i Nur met uitleg wordt beschreven, geven wij hier een korte indicatie:

De tijd van haat en vijandschap is verlopen. De twee wereldoorlogen hebben aangetoond hoe slecht, verwoestend en vreselijk onrechtvaardig algemene vijandschap is. Dat er zich geen enkele baat in bevindt, is gebleken. Laat de zonden van onze vijanden daarom – zolang er geen rechten worden geschonden – geen reden voor jullie zijn tot het ontwaken van vijandschap. Hel en Goddelijke bestraffing is genoeg voor hen.

Met de illusie gelijk te hebben, kan men soms door trots en egoïsme onbewust ongegronde vijandschap koesteren jegens gelovigen. Echter houdt deze haat en vijandschap in dat sterke redenen tot liefde, zoals geloof, Islam en mens-zijn, licht worden genomen en in waarde worden verlaagd. Dit is net zo een dwaasheid als het plaatsen van waardeloze redenen tot haat boven de redenen tot liefde die zo groot zijn als bergen.

Aangezien liefde en haat in contrast staan met elkaar, kunnen zij, zoals licht en duisternis, niet in hun ware vorm verenigd worden. In het hart zal het gevoel

bevinden wiens redenen domineren; de ware tegenpool ervan zal er niet zijn. Bijvoorbeeld, wanneer er ware liefde aanwezig is, dan neemt haat een vorm aan van erbarmen en mededogen. Dit is de houding jegens gelovigen. Of wanneer ware vijandschap zich in het hart bevindt, verandert liefde in tolerantie en vermijding; een schijnvriendschap. Dit kan echter slechts worden toegepast op de mensen van dwaling die geen rechten schenden.

Voorwaar, redenen tot liefde zoals geloof, Islam, mens-zijn en menselijkheid zijn stralende en krachtige kettingen en figuurlijke forten. Redenen tot vijandschap jegens gelovigen bestaan uit een aantal onbelangrijke redenen die gelijk staan aan kleine steentjes. Hierom begaat degene die ware haat koestert jegens een moslim een enorme fout die gelijk staat aan het licht opvatten van redenen tot liefde die zo groot zijn als een berg.

Tot slot: liefde, broederschap en genegenheid zijn Islamitische eigenschappen en bindingspunten. Mensen

van vijandschap lijken op een kind wiens gedrag is verstoord; hij wil huilen en is daarom op zoek naar iets om te kunnen huilen. Iets wat zo waardeloos is als de vleugel van een vlieg, wordt een excuus voor zijn gehuil.

Ook lijkt hij op een dusdanig onredelijke en pessimistische man, dat hij niet positief zal denken zolang er mogelijkheden zijn tot negatieve opvattingen. Met één zonde zal hij tien weldaden afdekken. Dit wordt echter verworpen door redelijkheid en welwillendheid, welke delen zijn van het Islamitisch karakter.

De Honderdvijftigste Brief

Geachte, loyale broeders,

Dit is een beschrijving van een verontrusting die plotseling tot mijn ziel kwam.

Omdat de mensen van dwaling niet op kunnen tegen de diamanten zwaarden van de Risale-i Nur, heb ik vernomen en begrepen dat zij, al profiterend van de inkomstbekommeringen en verleidingen van de lente, de steun tussen de studenten willen verstoren door gebruik van de geschillen in hun gevoelens en karakters.

Wees erg op jullie hoede, opdat er tussen jullie nooit verdeeldheid plaatsvindt. Een mens kan niet foutloos zijn, maar de deur tot vergiffenis staat open.

Wanneer jullie ego en de duivel jullie aansporen tot bezwaar en terechte kritiek jegens jullie broeder, zeg

dan: “Voor de allersterkste binding van de Risale-i Nur, welke ondersteuning van elkaar is, zijn wij verplicht om, niet slechts zulke simpele rechten, maar zelfs ons leven, aanzien en wereldse welvaart op te offeren. Omwille van het resultaat dat wij daaruit verkrijgen, is het ons plicht om al wat onze ego en wereld toebehoort, op te offeren.” en laat jullie ego zwijgen. Houd een bespreking wanneer er een reden tot ruzie is. Houd het niet te strikt, want niet iedereen ligt op één lijn. In deze tijd is het een verplichting om begripvol te zijn jegens elkaar.

Wij wensen vrede toe aan elk van al onze broeders.

Said Nursî

Ik zal een principe van broederschap beschrijven, dat jullie serieus in acht horen te nemen.

Leven is het resultaat van eenheid en samenwerking. Als tolerante samenwerking verdwijnt, vergaat ook het spirituele leven. Zoals [1] وَلاَ تَنَازَ عُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ernaar verwijst, neemt de stemming in de samenleving af wanneer onderlinge steun afbrokkelt. Jullie weten dat als de Arabische letter [2]“ا“ drie maal apart van elkaar is geschreven, de waarde drie wordt; echter krijgen zij een waarde van honderdenelf wanneer zij achterelkaar op één regel worden geschreven. Wanneer vier dienaren van Waarheid zoals jullie individueel en zonder onderlinge taakverdeling handelen, zal ook jullie kracht zo veel zijn als die van vier man. Als er wordt gehandeld met ware broederschap, een onderlinge steun waarbij

---

[1] “En redetwist niet onderling; anders zal angst tot jullie komen en jullie kracht zal vergaan.”

[2] De “Elif” is de eerste letter van het Arabisch alfabet en is tevens ook het cijfer één. (De vertalers)

men trots is op elkaars kwaliteiten, en met het geheim van eenheid waarbij een ieder elk ander als zichzelf acht, dan krijgen die vier man, een kracht van vierhonderd man.

Jullie dienen als operators van het elektriciteits-distributienetwerk die, niet enkel enorme Isparta, maar misschien een enorm land verlichten. De tandwielen van een machine zijn genoodzaakt om elkaar te ondersteunen. Ook zijn ze niet jaloers, maar tevreden met elkaars overtreffende krachten. Als wij ons een bewust tandwiel voorstellen, dan zou het tevreden zijn wanneer het een sterkere zou zien, want het verlicht zijn taak. Individuen die een grote schat op hun schouders dragen, wat het dienen is van waarheid, rechtvaardigheid en Qur'an, zouden het waarderen, dank betuigen en ALLAH lofprijzen wanneer zij gesteund worden door sterke schouders. Open nooit de deuren tot kritiek voor elkaar. Buiten jullie broeders om zijn er vele kringen met kritiekwaardige aspecten.

Zoals ik trots ben op jullie vaardigheden wanneer deze bij mij ontbreken, tevreden ben doordat ze bij jullie aanwezig zijn en ze als de mijne acht, horen jullie ook met deze blik van jullie docent naar elkaar te kijken. Laat elk van jullie continu elkaars verspreider van kwaliteiten zijn.

Said Nursî

[Uit de toevoegingen van Barla]

De Honderdtwintigste Brief

Ik acht het broederschapgevoel dat aan een concurrerende broeder werd getoond door Hafiz Ali Efendi uit Islamköy erg waardevol, hierdoor verkondig ik deze aan jullie: Hij kwam naar mij; ik zei dat het handschrift van de ander beter was dan het zijne. "Hij zal meer diensten verlenen." zei ik. Ik zag dat Hafiz Ali met een volmaakte verbondenheid en oprechtheid trots was op de overtreffende kwaliteit van de ander en ervan genoot. Ook raakte hij tevreden omdat hij de genegen blik van zijn leraar aantrok. Ik focuste op zijn hart en voelde aan dat het geen schijn was, maar oprecht. Ik dankte de Heer der Waarheid dat er een aantal onder mijn broeders beschikken over dit verheven gevoel. Met de wil van ALLAH zal dit gevoel vele diensten verlenen. Godzijdank wordt dat gevoel langzaamaan overgebracht aan de broeders in onze omgeving.

Said Nursî

[Uit de Viertiende Lichtstraal]

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

Geachte, loyale broeders,

Het troosten en geruststellen van elkaar, het versterken van elkaars spirituele krachten, het verzachten van elkaars rouw, leed en ellende zoals een ware, opofferingsgezinde broeder zou doen, en het strijken van elkaars gewonde harten met ware mededogen, is in deze wereld, vooral in deze tijd, een meest effectieve reddingsmiddel voor degenen die in problemen vervallen, met name voor de Nur studenten die bloot staan aan hevige moeilijkheden en wanhoop. Oprechte en spirituele broederschap onder ons kan geen geschil en partijdigheid verdragen. Ik heb mij met volle vertrouwen verbonden met jullie. Jullie weten en zien misschien dat ik heb besloten om voor jullie niet slechts mijn eigen comfort, eigenwaarde en aanzien, maar zelfs met plezier mijn eigen ziel op te

[1] "In de naam van Degene die ver staat van gebreken"

offeren. Wegens een waardeloze gebeurtenis waarin twee vooraanstaande Nur studenten zich ogenschijnlijk aanstellerig gedroegen jegens elkaar en in plaats van troost, elkaar verdriet schonken, verzeker ik jullie zelfs zwerend dat mijn ziel, hart en verstand, sinds acht dagen huiveren en wenen; zij zeggen "Mijn God! Schenk ons hulp. O Barmhartige der barmhartigen! Houd ons stabiel. Red ons van het geestelijke, menselijke en duivelse kwaad. Vul de harten van mijn broeders met pure en onderlinge loyaliteit, liefde, broederschap en erbarmen."

O broeders die zo stevig zijn als staal, schiet mij te hulp. Onze toestand is zeer gevoelig. Ik had jullie dusdanig vertrouwd, dat ik al mijn taken had overgelaten aan jullie spirituele persoon[1]. Jullie horen jullie ook met al jullie kracht te haasten om mij bij te staan. Hoewel jullie voorval erg beperkt, kortstondig en klein was, is een haar of een atoom zelfs schadelijk wanneer het in het veer van

[1] De Risale-i Nur gemeenschap is figuurlijk gezien zoals de belichaming van één persoon. (de vertalers)

onze klok of op de pupil van ons oog terecht komt. Ook dit punt is belangrijk aangezien het door drie materiële explosies en drie figuurlijke getuigen volledig is verkondigd.

Said Nursî

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ [1]

Geachte, loyale en oprechte broeders,

Het is noodzakelijk geworden om, met al onze krachten binnen het mogelijke, de principes van de [2]Flits over Oprechtheid en het geheim van ware oprechtheid tussen en jegens elkaar toe te passen. Ik heb zeker nieuws ontvangen dat sinds drie maanden, drie mannen zijn aangesteld om de band tussen vrome broeders te verkillen middels verschil in karakter of mening. Ook willen zij standvastige Nur studenten schaden door middel van benauwing, en de kwetsbare en ongeduldige studenten opjagen en doen afzien van het dienen van Nur door onze rechtszaak zonder reden te verlengen. Wees op jullie hoede! Laat de opofferingsgezinde broederschap en oprechte liefde onderling die jullie tot heden hadden, niet verzwakken. Al is het ter grootte van

[1] "In de naam van Degene die ver staat van gebreken"

[2] Een uiteenzetting van de Risale-i Nur over Oprechtheid (de vertalers)

een atoom, het kan ons enorm schaden. (.....) Zo nodig vereist het dienen van Qur'an en geloof van ons om onze zielen voor elkaar op te offeren; met overdreven zorgvuldigheid die voortvloeit uit druk of andere oorzaken, pruilen ware opofferingsgezinde broeders niet jegens elkaar maar nemen de fout met volmaakte bescheidenheid, nederigheid en overgave op zich en werken voor het versterken van hun liefde en oprechtheid; anders wordt er van een mug een olifant gemaakt wat onherstelbare schade kan toebrengen. Ik laat het over aan jullie inzicht en houd het kort.

Said Nursî

Ik vraag het volgende van mijn broeders:

Laat nare en lelijke woorden onder vrienden die voortvloeien uit kwellingen, mentale druk, overdreven zorgvuldigheid, onbewustheid, verleidingen van het ego of de duivel, geen redenen voor jullie zijn tot pruilen en zeg niet “Zij hebben mijn eer aangetast”. Ik neem die nare woorden op mij. Laat het jullie niet beïnvloeden, al zou ik duizend eerposities hebben, ik zou ze allen opofferen voor de onderlinge liefde en oprechtheid van mijn broeders.

Said Nursî

